

Marine Le Pen heeft geen gematigd-rechtse bondgenoten - en dus blijft de grote electorale doorbraak steeds weer uit

Posted on 24 maart 2026 by René ter Steege

In Frankrijk blijven, ondanks de opmars van radicaal-rechts, de drie grootste steden in linkse handen. De partij van Marine Le Pen slaagde er niet in Marseille te veroveren op de linkse coalitie in het stadhuis. Ook Parijs en Lyon bleven zondag, bij de tweede ronde van de gemeenteraadsverkiezingen, in het gematigd-linkse kamp.

De uitslag gold als graadmeter voor de presidentsverkiezingen van volgend jaar. Een goede score voor Le Pens Rassemblement National (RN) zou een opsteker betekenen voor haar en voor partijleider Jordan Bardella, Frankrijks populairste politici. De resultaten bieden echter geen enkel houvast, alle partijen kunnen er hun voordeel mee doen.

Het RN faalde in de 'verovering' van Marseille, Frankrijks tweede stad. Burgemeester Benoît Payan versloeg zijn uiterst rechtse opponent met gemak. In de eerste ronde, op 15 maart, had Payan nog slechts een nipte voorsprong. Maar zondag profiteerde hij van de terugtrekking van de ultra-linkse partij La France Insoumise (LFI). Haar oproep tot een 'anti-fascistisch front' had succes. Opnieuw speelde het gebrek aan gematigder bondgenoten ter rechterzijde het RN parten. Een zege in Marseille zou een enorme opsteker voor de partij hebben betekend en het nieuws over de verkiezingen hebben gedomineerd tot ver buiten Frankrijk.

Te veel weerzin

Ook verloor het RN in het nabije Toulon, waar de zege zo goed als vast leek te staan. Maar ook daar bleken de gezamenlijke tegenstanders te sterk. Het RN roept, ondanks Le Pens pogingen tot ont-demonisering, nog te veel weerzin op. Om dezelfde reden ontging het RN zondag de zege in Nîmes, waar de partij na de eerste ronde ook een goede kans leek te maken.

Wel veroverde uiterst rechts onder meer de steden Menton en Nice. In die laatste plaats ging Eric Ciotti met de eer strijken, de oud-voorzitter van de gematigd-rechtse partij Les Républicains. Anderhalf jaar geleden richtte hij een eigen partijtje op waarmee hij zich in het parlement aansloot bij Marine Le Pen, fractieleider van RN. Ciotti hoopte dat veel aanhangers van Les Républicains hem zouden volgen, maar dat gebeurde slechts op heel kleine schaal. LR handhaaft het cordon sanitaire rond de veel rechtser concurrent en daarmee blijft het ideaal van Jordan Bardella en Ciotti tot een brede rechtse coalitie een illusie.

Toch boekte de partij overwinningen in tientallen middelgrote en kleine steden, zoals Perpignan en Carcassonne, troostprijzen na het mislopen van de fel begeerde trofee Marseille. Sinds zondag besturen de partij en zijn bondgenoten 64 plaatsen met meer dan 3500 inwoners, een vijftigtal meer dan bij de vorige verkiezingen in 2020.

In Parijs kreeg het RN nooit voet aan de grond, zijn burgemeesterskandidaat haalde in de eerste ronde nog geen twee procent. De hoofdstad wordt sinds 2001 bestuurd door een linkse coalitie rond de Parti Socialiste (PS). De conservatieve Rachida Dati, tevens minister van Cultuur, wier opvattingen niet veel verschillen van die van het RN, dacht een kans te maken. Zij werd overtuigend verslagen door Emmanuel Grégoire, lang wethouder onder de socialistische burgemeester Anne Hidalgo.

Zondagavond toog Grégoire in een optocht van fietsers naar het stadhuis voor zijn overwinningstoespraak. Een lange neus naar rechts, dat walgt van het terugdringen van de auto, de opkomst van de fiets en andere 'linkse hobby's' in de hoofdstad.

In Lyon versloeg de groene burgemeester Grégory Doucet, gesteund door een linkse en groene coalitie, de rechtse tegenstrever, tevens oud-directeur van de voetbalclub Olympique Lyonnais. Ook in Lyon speelde het Rassemblement National slechts een marginale rol.

'Pacten der schande'

Op links verdiepten deze verkiezingen de kloof tussen de gematigde (PS) en de radikalinski's van LFI. Hun leider Jean-Luc Mélenchon heeft zich met antisemitisch geachte opmerkingen, gebral en het kleineren van tegenstanders onmogelijk gemaakt bij veel PS'ers. Toch sloten sommigen toch akkoorden met LFI om zondag een zege van uiterst rechts te voorkomen. Die 'pacten der schande', niet alleen volgens rechts, hadden niet overal het gewenste effect. Voor nogal wat socialisten is een stem op de partij van Mélenchon, die hen minacht, net zo onvoorstelbaar als een stem op Marine Le Pen.

Zij was bij deze verkiezingen bijna onzichtbaar en liet Jordan Bardella het werk doen. Volgens Franse media rekent 'Marine' op bevestiging, in hoger beroep, van het verbod op deelname aan de presidentsverkiezingen van volgend jaar, na de veroordeling wegens fraude met EU-gelden. Dus was het aan de pas 30-jarige Bardella om zich zondagavond presidentieel op te stellen met de verzekering: 'Deze verkiezingen betekenden de grootste doorbraak in ons bestaan.' Militante taal die geen recht doet aan de wat saaie realiteit dat gematigde partijen op links en rechts in veruit de meeste steden hebben gewonnen.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? [Doneren kan zo](#). **Hartelijk dank!**